

UNITÁRIUS ÉRTESÍTŐ

Az Unitárius Egyház — Budapesti Unitárius Egyházközség — Unitárius Misszióház hivatalos havi tudósítója

Felelős szerkesztő: Dr. Iván László

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V., Koháry-u. 4. Telefon: Aut. 17-4-24. Előfizetési ára egész évre 4— P, amely beküldhető a budapesti unitárius egyházközség 30.400 sz. postacsekkszámlájára.

A harmincasok

Ma nagy divatban van az ifjuság, róla beszélnek úton-útfélen. Mi most mégsem ennek a divatrak akarunk hódolni, amidőn a magyar unitárius egyház őszülő harminc, negyveneseiről megemlékezünk. Inkább sajtó tisztünket akarjuk betölteni, amikor a történelem hű szolgájaként fel akarjuk jegyezni azt az évekre menő küzdelmet, amelyet a mi „ifju” nemzedékünk önmagával a jövőért vív. A negyedik, sőt itt-ott már ötödik évtizedébe lépett fiataljaink hamarabb ébredtek önmagukra és kötelességeikre, mint ebben az országban általában történt. Az unitárius lélek egy fájdalmas megpróbáltatás következtében hamarabb ébredt ólomsúlyú álmából, mint a többiek lelke. Megjárta ez az ifjuság a harctereket s irtózatot tapasztalatokat hozott onnan. Láta a gyűlölet orkánját s Szeretetre vágyott. Hivta a hazája s halálhörgés és siralom fogadta szétdult honában. Menekült önmaga elől s ellenségei elől s kereste a Szeretetet. Viharvert falevélként országutak kóborlója, vagonok lakója, a fővárosi irodák álláskeresője lett belőle. S mindenütt kereste a Szeretetet. S végre szétdult eszményekkel, fagyos, didergő lélekkel itt-ott bejutott egy-egy állásba, de közben végleg, teljesen becsukódott mögötte a Szeretet kapuja.

Igy élt, egy darabig önmagának ez az ifjuság, azt hívén, hogy elég lesz önmagának. Neki már nincs senkihez semmi köze. Ha hazát vesztett, ha elmaradtak mögötte a fenyőfás kis erdélyi templomkertek, ha elhagyta őt talán az örökkévaló Isten is, mit keressen ő az emberek társaságában, az atyafiak körében, a testvéri szent szeretet lángoló oltáránál. Így gondolkozott a harmincasok nemzedéke s egy nagy, gyógyitha-

tatlannak vélt sebet hordozott szívében, amelyet a legnagyobb ellenség, a legyőzhetetlennek látszó szeretetlenség ütött rajta. S az évek teltek, az egyedüllét mind nyomasztóbbá vált, a visszahúzódás zsibbasztó szere kezdte erejét veszíteni s az ébredező lélek kezdte a régi kapcsolatokat keresni. Mint Ádámot egykoron a teremtés hajnalán, úgy most új életre szólította egy Kéz a mi harmincéves ifjunkt is. S csodák csodája, ez fiatal unitárius ma ismét keresi önmagát, s ismét keresi a Szeretetet. Ennek a keresésnek bizonyítéka az, hogy mind nagyobb és nagyobb erővel szedi össze a vele egykorúakat, felkeresi, mint egy apostol, a még szunnyadozókat s aki eddig maga is a mélyen alvók vagy az önmagukba visszavonultak táborába tartozott, most hangos szavú ébresztővé, zengő órallóvá leszen, aki messzire kiáltja az unitáriusok városába: „Már nem sokáig tart az éjszaka.”

A legutóbb ez az ébredező, kicsiny sereg beküldötte a maga képviselőit a budapesti unitárius egyházközség kebli tanácsába is. Azt kérdezték ekkor tőlük az illetékesek: Mit akartok ti, kik eddig távol voltatok. S azt felelték a most beérkezettek: Mi dolgozni akarunk, úgy mint valaha réges-régen atyáink dolgoztak. Mi dolgozni akarunk úgy, mint egykoron azok, akik minden szenvedést elhordoztak, mert maguk fölött és maguk között érezték a láthatatlan isteni szellemet: a Szeretetet. Ez a szeretet volt az, ami évszázadokon át csodát művelt és fentartotta az evangélium erejének eddig legnagyobb csodáját: az unitárius közösséget. Ezt a Szeretetet akarjuk önmagunkban újra kifejleszteni, ezt akarjuk egyházunkban ismét uralkodó Eszmévé emelni. Ez után a csillag után akarunk járni, mint egykoron az a három keleti király, akiknek rokonai va-

gyunk a csillagkeresésben. Nos, hát ne aggódjon senki, aki jóakarátú ember. Ne aggódjon senki, aki hisz abban, hogy az új nemzedék csak azt keresi, amit atyái elvesztettek: a testvéri szent szeretetet. Legyen vége az önzésnek, a féltékenykedésnek s az ebből folyó minden nyomorúságnak. Ezt akarja ma mindenütt az egész világ ifjúsága. Az unitárius egyház viharvert, megfáradt harmincas nemzedéke ugyanerre vágyódik. Igazi békére, amelyet a mult nem tud megadni, igazi Szeretetre, amelyet élők és holtak eddig megtagadtak. A világ legnagyobb hittagadását: a szeretetlenséget, az önzést akarja a mai fiatalság megszüntetni és a Hitbe, az Evangéliumba, a Szeretetbe visszavezetni. Ez történik még ott is, ahol e világ bölcsei és farizeusai a fejüket rázzák. Ez ma az ifjúság lángoló evangéliuma, még ha a hivatalosak kételkednének is benne. Oh ne adja az Isten, hogy a kétkedés sötét éjszakája megfeküdjön az unitárius lelkeket. Ifjak, öszülő fejú harminc és negyven éves ifjúság, a Szeretet nevében, Isten nevében előre! *Iván László.*

Nyolcvan év

Dr. Boross György unitárius püspök április 19-én töltötte be életének nyolcvanadik esztendejét. A nagyhétre való tekintettel a nevezetes évforduló megünneplése április 24-re maradt. Ekkor fejezték ki a testvéregyházak és az erdélyi társadalmi egyesületek szeretetüket és tiszteletüket az unitárius pásztorok lelki vezére iránt. A katolikus egyház világi gondnoksága Inczedy-Jocksmann Ödön vezetésével tisztelgett, az unitárius egyház küldöttségét Szent-Iványi József főgondnok vezette. Az erdélyi irodalmi Társaság nevében Walter Gyula mondott köszöntőbeszédet.

Az ünneplők seregéhez mi is a magunk szerény hajján csatlakozunk. Püspök Urunkban mi a fáradhatatlan író, az unitárius ujságírás lelkesült barátját látjuk és üdvözljük. Amikor még a sajtó nagy hatalmát az egyházi életben fel sem ismerték, Boross György a fiatal theologiai tanár tollat ragadott és megindította az Unitárius Közlönyt, az első unitárius néplapot. Azóta a tollat le nem tette s adja Isten, hogy még sokáig forgassa. Ez a mi kívánságunk, ez a mi reménységünk.

Kivette részét az ünneplésből a magyarországi sajtó is, meleg cikkekben emlékeztén meg tiszta, történelmivé vált alakjáról. Sajnos egyik budapesti laptársunk cikke nyomán a bukaresti Univerzális sulyos támadásokban részesítette az ősz püspököt. Ami annál fájdalmasabb, mivel az Univerzálisnak nem volt meg az alapja a támadásra, de viszont pesti laptársunk is jobban vigyázhatna, hogy a mai fejetetejére állított világban, hogyan fogalmaz meg valamit. Hiszen ma még a fehérre is feketét mondanak, hát még, ha a fehérnek mi adunk olyan

árnyalatot, amelyet örömmel festenek át azok, akiknek érdekében áll, a legsötétebb feketére.

Az ünneprontás hangjait, bármily baljósztuan zugtak is bele a boldog visszaemlékezés karába, felejtjük el. S higgyük, hogy azok süket fülekre találnak az illetékesek körében is. Mi csak a fenkölten derüs hangokat akarjuk hallani, amelyek egyöntetűen mondják: A mi örökkévaló Istenünk tartsa meg és szeresse nagyon ősz pásztorunkat és patriarchánkat: dr. Boross Györgyöt.

ERDÉLY.

A főtanács ismét elhalasztotta az egyházi alkotmányreform tárgyalását.

Minden unitárius előtt ismeretes, hogy egyházunk égetően fontos kérdésének, az alkotmányreformnak letárgyalására hívták össze a mult év őszén a székelykereszturi zsinatot. Ez a zsinat szomorú emlékezetű marad mindörökre, mivel semmit sem végezhetett az új lelkészek felszentelésén kívül. A román hatóságok a zsinati tárgyalásokat egyszerűen betiltották. Ezekután folyó évi március 31-ére gyűlt össze a főtanács Kolozsvárt azzal a céllal, hogy az ősszel le nem tárgyalt alkotmányreformot most tető alá hozza. Sajnos ez ismét elmaradt, miután a főtanács őszre halasztotta a reformtárgyalásokat.

Emellett volt néhány vigasztaló mozzanat is a főtanács tárgysorozatában, a hangulat pedig, amely a lelkészsereg szívébe betöltötte — amint azt Kolozsvárról halljuk — egyenesen felemelő volt. Ugy látszik hosszú aléltságából mégis csak felébred az evangélium szelleme úgy erdélyi, mint magyarországi egyházainkban.

A főtanács megnyitása és a püspöki jelentés.

A főtanácsot március 31-én, vasárnap reggel 9 órakor nyitotta meg a kolozsvári kollégium dísztermében dr. Ferenczy Géza főgondnok. Megemlékezett a csapásokról, amelyek az egyházat érték, mint pl. a névelemzés, a székelyföldi erőszakos terítések és sinfalvi események. Megnyitója után Gvidó Béla esperes, imával vezette be a tárgyalásokat.

Dr. Boros György püspöki jelentésében felsorolta egy év történetét. A székelykereszturi zsinat feloszlását, a Dávid Ferenc Egylet jubileumi közgyűlésének betiltását s azután különböző lelkészi, tanári és tanító kinevezéseket.

A püspöki jelentés után az egész főtanács a templomba vonult, ahol Pál Dénes alsósiménfalvi lelkész mondott ünnepi beszédet.

Az E. K. Tanács jelentése és az államsegély.

Istentisztelet végeztével tovább folyt a diszteremben a tanácskozás. *Dr. Mikó Lőrinc* egyházi titkár az E. K. Tanács egyévi működéséről tett jelentést. Egyik főtörekvése az erdélyi egyháznak, hogy lelkészei számára az állami segítséget, az u. n. kongruát és korpótléket kieszközölje olyan mértékben, amint azt a többi egyházak is kapják. Ezen a téren az unitárius egyház lelkészei vannak a legsanyarubb helyzetben, mivel a kormányzat az ő kongruájukat csökkentette a legnagyobb mértékben. Kevésbé történt ez a többi magyar felekezeteknél, mégkevésbé a szász papoknál és alig a román papságnál. Most végre a Magyar Párt közbenjárására az unitárius lelkészek kongruáját (állami segélyt) az eddiginek kétszeresére emelték, de ebből 17%₀-ot levonnak azon a címen, hogy a lelkésznek van parochiális jövedelme is. Közismert dolog, hogy oly minimális volt az unitárius lelkészek államsegélye (havi 20—40 pengő), hogy ennek megkészszerzése is csak arra jó, hogy ne kelljen ruha vagy cipő nélkül járnia az Ur felkent szolgájának.

Az egyházi birtokcsonkok egyesítése.

Április 1.-én *Puksa Endre* jószágfelügyelőségi elnök terjesztette be jelentését és azt a nagyjelentőségű javaslatát, hogy a megmaradt néhány holdnyi birtokcsonkot és a legutóbb visszaitélt 100 holdat egy helyre központosítsák, még pedig Kolozsvár környékére. Így a birtok kezelése kevesebbe kerül és jobban jövedelmez. *Ürmössy József* a nyugdíjintézet megcsappant jövedelméről tett jelentést és javaslatot az egyházközségek által fizetendő járulékok szorgalmazására.

Dr. Varga Béla főjegyző elégtételt kap.

Ezután következett a főtanács egyik legnehezebb pontjának tárgyalása, amely zárt ajtók mögött folyt le. *Dr. Varga Béla* egyházi főjegyző ugyanis *dr. Szentiványi József* főgondnokkal való nézeteltérés miatt tisztségéről lemondott. A főtanács a legteljesebb bizalmáról biztosította a lemondott főjegyzőt s kérte állásának újból való elfoglalására. A főtanács határozata a legteljesebb elégtétel volt a főjegyzői palástnak, amelynek nemességéhez, hűségéhez és fenkölttségéhez nem is férhet soha szó. Ezt jegyezze meg magának mindenki, akár fent, akár lent.

Személyi ügyek.

A teológiai akadémiák üresedésben lévő egyháztörténelmi tanszéket nem töltötte be a főtanács,

mivel arra pályázat nem volt hirdetve. Az E. K. Tanács — a szabályzat figyelmen kívül hagyásával — a gyakorlati teológiai tanszékre hirdetett pályázatot. A teológia igazgatósága figyelmeztette az E. K. Tanácsot az alaki hibára, de eredmény nélkül. Most a főtanács e kérdésben a teológiai igazgatóság álláspontját fogadta el s a korábbi ideiglenes állapot fentartása mellett döntött.

A jogtanácsosi megbízatás ideje lejárván, erre a tisztségre *dr. Fazekas János* ügyvédet választotta meg a főtanács. *Benczédi Pál* lelkész a kolozsvári főgimnázium vallástanára lett, a székelykereszturi főgimnázium igazgatójává pedig *Boros Jenő* tanár választatott.

Két új missziói központ.

Ürmössy József püspöki titkár a tanügyi jelentésben rámutatott azokra a keserves veszteségekre, amelyek az egyházat a szórványok terjedése miatt érik. Éppen ezért indítványozta, hogy két szórványgondozó missziós lelkészség állíttassék fel: az egyik Erdővidéken *Barót* központtal, a másik a Mezőségen *Mezőbánd* községben. A főtanács a javaslatot a legteljesebb helyesléssel elfogadta.

A reform elhalasztása.

Az „idő előrehaladottságára“ való tekintettel a főtanács az alkotmányreform tárgyalását elhalasztotta. Így mondja az egyik hírforrás. A másik szerint az E. K. Tanács és a reform érdekében kiküldött főtanácsosi bizottság azt a jelentést tette a főtanácsnak, hogy a reformjavaslat még nem kész (?) és kéri tárgyalásának elhalasztását. A főtanács a hivatalos előterjesztést nem fogadta el, hanem ezzel szemben *dr. Kiss Elek* teológiai tanár javaslatát tette magáévá, amely szerint az eddigi szűkkörű bizottságot ki kell bővíteni egy nagy reformbizottsággá, amelyben minden egyházi intézmény képviselve legyen. E nagy reformbizottság által szerkesztett javaslatot pedig még 1935. évben az őszi főtanács ülésen első tárgysorozati pontként le kell tárgyalni.

A főtanács tanácskozásai április 2-án a késő éjszakai órákban végződtek. Adja Isten, hogy az itt megnyilatkozó, de még gyermekcipőkben járó szellem, az evangéliumi ébredés szelleme tovább terjedjen s eljőjön a reggel, amikor üdvözöhetjük a népi öntudatrajutás, a jézusi szolgálatkészség és önfeláldozás boldogan kelő napját. Az előkészítő munkához, a fáradsághoz, a kereszthordozáshoz, a benső gyötrelmekhez és a külső sikerekhez küldjük szívünk mélyéről jövő jókívánatainkat és testi-
(il).

A JÖVŐ UTJAIN.

A mi otthonunk.

Egy kicsiny angol falu: *Great Hucklow* határában áll az angol unitáriusok gyermeknyaraló telepe; a falu most tavasz kezdetén csendes és hangtalan, alig 70 ember lakja, de tavasztól őszig hangos a gyermekkacagástól, énekléstől, hogy estére elcsendesedjen minden, s az elsötétedő hálótermekből a hálattelts gyermekszív imádsága szálljon fel a minden imádságot meghallgató örök Istenhez.

A magyar unitárius *Szentábrahámi Pihenőre* gondolok, amikor bebarangolom azt a sok kincset és értéket, amit áldozatos szívek segítségével, évtizedek hosszú munkája emelt, hogy testvéreim, az apró gyermektől elkezdve a felnőtt emberig, a szeretet örök parancsára hallgatva, segítsen.

Öreg őszhajú hetvenesztendőn felüli ember a község kedves kis unitárius templomának lelkésze: *Peach Károly*, néhány ezer angol unitárius gyermek szeretett *Károly bácsija*, aki már több, mint harminc esztendő óta viseli szívében a nyaralótelep gondját, s végzi azok sok áldozatot és fáradságot igénylő gondnoki munkáját. Ebben a faluban óriási unitárius érték gyűlt össze. Először felépült a fából és vasbordalemezből készített s csak nyáron használható gyermeknyaralótelep, mely két-két részre osztott hatalmas hálótermeivel ötven fiú és ötven leánygyermek, s tíz felnőtt kísérő befogadására alkalmasak. A két hálóterem között foglal helyet az étkező, mely egyben esős időben játszótermül is szolgál, bár az elmúlt évben egy jóléki adakozó egy különálló nagy játszótermet építtetett. Az ebédlő mögött van a konyha, s mellette a személyzeti lakás, kissé távolabb, egy különálló kis házban a telepfelügyelő lakása, s ott egy külön szoba is, melyben az esetleg megbetegedett gyermekeket lehet elkülöníteni. Hatalmas, egészen az erdő széléig elhuzódó játéktér teszi igazán ideálissá ezt a nagyszerűen berendezett s minden szükséges belső kellékkel felszerelt nyaralótelepet.

A nyaralótelep mellett még két kőből épült s tél-nyári pihenésre egyformán alkalmas épülettel rendelkeznek, melyek a község másik szélén a templom tulsó oldalán fekszenek. Az egyik női a másik férfi nyaraló otthon. Mindkettő 30-30 vendég befogadására alkalmas, s modernül van berendezve. Ehhez hasonlókról mi még jó hosszú évekig nem is álmodhatunk. Egészséges jó levegőjű helyen közel a nagy iparvárosokhoz, de bent a hegyek között fekszik ez a nyaralótelep, mely

egyszerre száz gyermek nyaraltatására alkalmas.

Blackpoolban a tengerparton van egy másik otthon, mely beteg gyermekek nyaraltatására alkalmas, de melynek kórház épülete alkalmas arra, hogy ott télen-nyáron tartózkodhassanak. Majd ha évek munkájával elvégeztük a nyaralótelep felállítását, akkor gondolhatunk arra, hogy egy kő illetve téglaeépületet emelhessünk, mely árvaház és aggménház céljait is szolgálhatja.

És ne gondolja senki sem, meséli *Peach* lelkész, hogy a kezdet kezdetén pénzünk volt. Csak a hit égette a lelkünket, amikor láttuk a nagyvárosok gyárkéménytől megfertőzött levegőjében nyáron sinylődő gyermekeinket, s az akarat legyőzte a szeretet jegyében az elébünk tornyosuló akadályokat, s ma ott tartunk, hogy a beteg gyermekek otthona kivételével minden intézményünk képes arra, hogy önmagát a csekély nyaralási járulékból fentartsa. A vasárnapi iskolások, kora ősszel filléreként megkezdik a kb. 10 pengő egyhetes nyaralás és utiköltség összegyűjtését, s így az a nyár elejére a hitoktatóknál felgyarapodva rendelkezésre áll.

A Mi Otthonaink a címe annak a kis kiadványnak, melyet évente egyszer-kétszer elküldenek a gyermekeknek és a nyaralótelep barátainak, hogy a nyáron szőtt barátság szálait tovább erősítsék. Az angol unitárius nyaralótelepek gondnok-lelkésze szeretettel küldi üdvözlését s velünk együtt imádkozik, hogy valahol a Duna mellett már az idei nyáron megkezdhessük az első kapavágást, a *mi otthonunk: a Szentábrahámi Pihenő* felépítéséhez.

(Oxford, 1935. április)

Ferencz József.

KRÓNIKA.

Józan Miklós püspöki vikárius lelkészi jelentése a budapesti egyházközség egy esztendejéről.

Április 14-én tartotta a budapesti unit. egyházközség rendes évi közgyűlését, amelyen meghallgatta első lelkészének *Józan Miklós* püspöki vikáriusnak a beszámolóját az elmúlt év eseményeiről és a jövőre tervezett terveiről. A lelkészi beszámoló bő tartalmát és kiemelkedő részleteit itt közöljük.

Az első lelkész megemlékezett az elmúlt év nagy alkotásáról: a Koháry-utcai templomház teljes megújításáról. Hátra van még, hogy a templomot magát is rendbehozza a hívek közössége, ha előbb nem 1940. október 26-ra, amikor a templom felszentelésének ötvenéves fordulója lesz. Akkor új orgona, központi fűtés és a templomhoz illő vilá-

gitás kell, hogy fogadja az ünneplő gyülekezetet. Addig is gyűjteni kell a pénzt e nagy cél érdekében. Józán Miklós vikárius 100 P.-t ajánlott fel a célra.

Az Unitárius Misszióház amerikai támogatása a jövőben megkisebbedhetik, vagy talán el is maradhat s ezért a hívek támogatására van szükség, hogy intézményeink fennmaradhassanak.

A pestszentlőrinci hívek megértették az idők szavát és *Pethő István* vezetése alatt nagy áldozatkészséggel nemsokára templomépítésbe fognak. „Nemes vállalkozásukban segítse őket az Urnak lelke, az ősi székely hitbuzgóság, amelyet az örökkévaló hegyek közül hoztak magukkal.”

Koháry-utcai templomunk éveken át látta vendégül a belső terézvárosi ref. gyülekezetet. Most a ref. egyház saját imatermet rendezett be magának, Akadémia-utca 3. szám alatt. Az ünnepélyes felavatáson egyházunk is képviseltette magát együtt örvendve az örvendező ref. gyülekezettel.

A konfirmáció rendjében változás történik, mivel a növendékek életkora eddig igen alacsony volt ahhoz, hogy a konfirmációt kellőleg megérthessék. Lehetőleg a 17. életévben kell a konfirmációt elvégezni, amikor már teljes komolysággal vesznek részt a növendékek ebben az egész életre kiható szertartásban. A konfirmációs növendékek lelki támogatására a Dávid Ferenc Egylet *dr. Csiki Gábor* tollából egy „Unitárius Kalauzt” ad ki, amelyet minden növendék ajándékképpen fog kapni a jövő évtől kezdve.

A kebli tanácsosi tisztségről emlékeztetve megköbe vésendő szavakat mond a lelkeszi jelentés. „Már egyszer a mi egyházunkban is el kell jönnie annak a korszaknak, amikor a presbiterség nem üres cím, vagy kiváltság, mely az ekklezsia szűkebb tanácsában való részvételre jogot ad, hanem egy szentelt kötelezettség, amely minden irányban kiterjedő, meleg érdeklődést kíván az egyesektől, hogy a közjót, az anyaszentegyház ügyét papok és világiak egymást megértő szeretettel és odaadó lélekkel szolgálhassák.” Jó példával járnak elől azok az önkéntes lelki vezetők, akik kis gyermekeink számára a főváros és környéke husz helyén u. n. gyermekistentiszteleteket tartanak.

Az ifjúság megsegítésére szolgál a Batthyány örökös alapítvány kamataiból támogatott protestáns menza és az unitárius társadalom adakozásából fentartott esti vacsoraakció, melyet *vitéz dr. Nyiredy Gézáné* szorgalmaz fáradhatatlanul.

A Perczelné Kozma Flóra Leányegyesület vezetésétől *dr. Enyedey Róbertné Pünkösthay Mária dr.* megvált. A lelkesz-elnök e szavakkal vett búcsút az egyesület első lelki vezetőjétől: „Mi tudjuk és mindnyájan készséggel elismerjük azt az eredményes munkát, melyet az unitárius leányegyesület körében nagy ráteremtéssel és hivatásérzettel végzett s e helyről is biztosíthatjuk, hogy senki sincs közöttünk, aki ne fájó szívvel látta volna távozását a munkaközösségből, amellyel szívből-lelekben egybeforr.” Másfelől örömmel üdvözölte az új vezetőt *Varga Istvánné sz. Pausperth Mária* személyében. Így az egyesület tovább folytathatja a jövőre is kiható áldásos működését.

A cserkészcsapat szolgálatairól is megemlékezett a lelkeszi jelentés. A nyári konferenciát ők látták vendégül a sátoortáborban, hódmezővásárhelyi híveink látogatásával megkezdtek a vidéki szolgálatot s általában cserkészfiaink mindenütt ott vannak, ahol segíteni kell. „A Szervező Bizottságnak s egész egyházunknak nagy öröme telhetik ebben az egészséges alakulatban, amelynek nevelő hatása feltétlenül meg fog tetszeni az utánunk következő nemzedékben.”

Az unitárius rendőrök erkölcsi oktatása minden hónapban egy alkalommal tovább folyt. Karácsonykor és husvétkor ünnepélyes Urvacsoraosztás is volt számukra a templomban. Az énekvezetést minden alkalommal *dr. Barzó Lívius* őrnagy-hadbíró látta el önzetlen lelkesedéssel. A lelki élet ébresztése minden helyen folyik. A betegek felkeresése napirenden van. A háztartási alkalmazottak gondozását a Nőszövetség vállalta magára. A Nőszövetségnek a szegénygondozás terén kifejtett munkássága az evangélium és az egyházközség szempontjából felbecsülhetetlen értéket jelent. Megemlékezett a lelkeszi jelentés a társadalmi téren szép munkásságot kifejtő Bölöni Farkas Sándor egyesületről és az ifjúságnak Brassai Sámuel egyesületéről.

A könyvtár és az iratmisszió működéséről szólva megemlékezett a lelkesz-elnök a két legújabb gyarapodást: egy 1803-ból származó „Unitárius vallástétel”-t, amely *Kiss Mózes* ny. iskolaigazgató ajándéka és egy 1663-ból származó Bibliát, amely vétel útján került a könyvtárba.

A lelkeszi jelentés végül a személyi változásokat említette meg. *Dr. Tóth György* vagyongazdálkodói tisztségéről lemondott, de mint örökös tb. gondnok foglalta el éppen ezen a közgyűlésen a megillető helyét. *Fürst Ödön* hosszas betegségére való tekintettel távozott arról a helyről, ahol mint pénzügyi szakértő sok jó tanáccsal szolgálta az egyház ügyét. *Gyarmathy Mózes* a szövetségutcai ház gondozása körül szerzett elévülhetetlen érdemeket.

A lelkeszi jelentés végül az év folyamán elhalt egyháztagoktól vett búcsút a meghatódottság hangján.

A közgyűlés befolyásáról, amelynek keretében a jelentés elhangzott, lapunk hirei között van tudósítás.

IFJUSÁG.

A harmadik nyári konferencia.

(1935. június 25–30.)

Lelki szemeink előtt a zöld lombkoronás fák árnyékában készül már a sátoortábor. Valahol a Duna partján a tavaszi szélben muzsikálnak a régi kedves emlékek. Vágyak és remények dobbannak össze a szívünkben mikor egy újabb nyári konferenciára gondolunk.

Az idő gyorsan tova száll, a tavasz érkezése magával hozza az iskolai év befejezését. Meg kell

kezdjük a készülődés gondterhes munkáját. Junius 23—30 napjait ismét együtt fogjuk tölteni a Duna partján. Egy esztendő leforgása alatt, most már bizonyosan tudjuk, vagyonilag szegényebbek lettünk. De gazdagodtunk az eszmékben, tisztultak a gondolatok, kialakultak a vélemények, súlyosbodtak a problémák, mélyültek a kételyek.

s még történt valami. Sorompóba állott egyházunk harmadik generációja, ez a tengernyi gyötrelemben acélozva edződött nemzedék, amelynek helyén mindezt ideig roppant ür tátongott. Az ifjúság és az öregebb nemzedék lelki világát összekötő aranyhid életpillérei kiemelkedtek a széthuzás és a nemtörődömség mélységéből s munkáraszomjasan készülnek elfoglalni az alkotások terén az őket megillető helyüket. A harmadik nyári konferenciánk kell magával hoznia valami felemelően szépet, ami eddig hiányzott unitárius közösségünk életéből. Itt fog találkozni az ifjúság a közvetlenül előttejáró nemzedékkel, hogy a megbeszélések légkörében, az evangelium gondolatainak fakadó magukbaszállások ábitatában úgy összenőjön ez a két nemzedék, hogy unitárius életünkben örökre kiküszöbölje az apák és a fiak lélekromboló harcát. A harmadik konferencia végre a megbékélés tábora lesz. Megérkezik benne a feloldódások és a kiengesztelődések ideje s ott a Duna partján rá fogunk lépni az újjászületés útjára. Régen várjuk már ezt az időt s most amikor áldó sugarait előnkbe vetíti, megerősödik lelkünkben az elhatározás: ha az Isten megsegít, ott leszünk a harmadik nyári konferencián. Most nem maradunk el s ha nehezebb is a résztvétel előfeltételeinek megteremtése, mégis elmegyünk, mert tanubizonyosságot akarunk tenni arról, hogy gondterhes fiatalságunk életerőit nem szertelen kilengések lázadó szalmalángtüzein akarjuk elhamvasztani, hanem öntudatos, építő unitárius vállalkozások szolgálatára fogjuk szentelni. A következő napokban szétküldjük a meghívókat, a jelentkezési lapokat. Akkor megjelöljük a konferencia helyét is, közöljük a teljes programot is. Most csak az időpontot, junius 23—30 napjait jegyezzük meg jól, mert erre az időre egykor még boldogan fogunk visszaemlékezni. A harmadik konferencia hív és vár. Hívó szavára mindnyájan elmegyünk!

Pethő István.

Az igazságkeresés utain.

Azt hittem, hogy az ifjúság feljajdulása, amelyet a „Törődést és tetteket“ című cikkben tolmácsoltam, visszhang nélkül marad, mint mindig. Most nem így történt. Pedig ez eddig sokszor bevált receptnek bizonyult. Nem is venni észre ezeket a panaszokat, legfeljebb egy-egy beszámolón visszautasítani, ha éppen nem tetszött találtak mondani az ifjak és nyomban megnyugtanni önön magunkat, hogy ez nem úgy van, hanem ellenkezőleg.

Az igazság keresése érdekében kénytelen vagyok most még elmondani egyet-mást.

Az apákat és fiúkat senki sem akarja egymással szembeállítani, különösen nem az ifjúság. Ha mégis sokszor kísért ennek a látszata, annak

oka legtöbbször az ifjúság jogos és korszerű követelményeinek el nem ismerése épen az apák részéről. Már a hangot is bántónak bélyegzik, ha őszintén megmondja az ifjúság, amit érez, és különösen nem tetsző dolog az, ha meri kérni azt, ami pedig Isten és ember előtt jogosan megilletné.

A mai ifjúság kényelmes állapotát ne irigyelje senki, mert aki ezt teszi, az nem ismeri az ifjúság mai nehéz helyzetét és még kevésbé gyötrő lelki életét, hanem úgy gondolja, de jó lenne még egyszer fiatalnak lenni, mint az 1880—1890-es években és mindent — úgy — még egyszer újból csinálni. Volt akkor is nehézség egy ifjú életében, de az a gyermekjátékok nehézségeivel volt rokon és nem a kétségbeeséssel határos, mint ma.

Hogy a mai ifjúság minden remény és jövő nélkül is így tud dolgozni, csodálatra méltó — állapította meg nem egy nagy emberünk.

Az igazság keresése ma nem szép és érzélgős mondatokat követel, hanem száraz, rideg és magától beszélő tények kutatását. Ezért is használták eddig az ifjúság feljajdulásaira az észre nem vevés jól bevált receptjét, mert belátták, hogy az ifjúság érveit, amelyeket úgy országos, mint egyházi viszonylatban felhozott, megdönteni úgysem tudják s így jobb azt észre sem venni.

Örömmel üdvözljük az igazságkeresés bajnokait, akik szakítottak a régi rendszerrel. Mi szívesen tesszük érveinket ismét a mérlegre, amelyeket még tényekkel nem tudott senki megdönteni, hogy lássuk, ki mit tett, ki mit és hol mulasztott. Döntsön a tények sulya az igazság mérlegén, ne pedig a szavak ékessége.

Most csak az a kérdés, lesz-e mindent leküzdő elszántság és akarat ahhoz, hogy ha ismételtén megmutatjuk a kézzelfogható és napnál is világosabb hiányokat, — amelyeket anélkül is mindenkinek ismernie kell, aki az ifjúság őszinte barátja —, hogy ezek a hiányok és mulasztások pótolhassanak.

Mi szeretnénk hinni ebben az új akaratban, mert úgy gondoljuk, hogy akkor ebből csak jó és hasznos tettek születnének mindkét részről. Az igazság nyomában pedig öröm, béke, boldogság és megértés támadna, mint eddig mindig.

Dr. Szabó Elek.

Krisztus a magyar költészetben.

Nagyon jól sikerült vallásos-művészeti estélyt rendezett a Brassai Sámuel ifjúsági egyesület május 4 én a rákos-utcai misszióházban. Az estély Pethő István imájával kezdődött s utána dr. Szabó Elek egyesületi elnök nyitotta meg azt. Az estély központját Szimonidesz Lajosnak, a kiváló egyházi írónak és tudósnek előadása képezte „Az evangeliumok szépségei és a legújabb Krisztus-költészet“ címen. Az ujszövetségnek két esztétikai mozzanata van. Az egyik Jézus nagy természetszeretete és példázatainak mély költőisége, a másik Pál apostol evangeliumának drámaisága. Ami Krisztusnak a költészetben való megjelené-

sét illeti, megemlítette az előadó, hogy az egész világon mind nagyobb költők foglalkoznak Krisztus személyiségének szépségével. A magyar költészetben a 70-es évekig sehol sem találkozunk Jézussal. Csak a század végén Várady Antal és Ábrányi Emil viszik be a költészetbe fenkölt alakját. Végül a XX. század létrehozta a legnagyobb magyar vallásos költőt, a Krisztus-költészet legmélyebb képviselőjét Ady Endrét.

A nagy tetszéssel fogadott előadás után Kovács Ernő színművész a magyar rádióban az erdélyi írók és költők tolmácsa szavalt néhány szép vallásos költeményt *Migray Józsefnek* még Brassóban megjelent kötetéből. A versek, köztük egy Jézus-vers ékes bizonyítékai voltak annak, hogy a XX. század szenvedélyes és nyugtalan gondolkodása milyen mélyen a vallásos megújulás vágyából táplálkozik. S örök bizonyíték annak, hogy az ember minden időben és minden helyen Isten után törekszik, még ha az egyházak nem is ütnek rá a hivatalos bélyegzőt a mélységből feltörő örök Krisztus-szerelemre. Az előadó művész sok tapsot kapott.

Fekete Lajos és Nagy Sándor egy dalát és egy vallásos éneket *Simó Mária* énekelte egyszerűen és kedvesen. A bezáró szót *dr. Szabó Elek* mondta felhiva a közönség figyelmét a további estélyek látogatására. Az unitárius közönség figyelmét erről a helyről is ezekre az estélyekre kívánjuk irányítani, annál is inkább, mivel más vallásu érdeklődők nagyon szép számmal jelentek meg, míg az unitáriusok — kevés kivétellel — csak ifjúságukat küldték el erre a valóban értékes találkozóra. A legközelebbi estély a Zeneakadémia nagytermében lesz június 6-án este fél 6 órakor a legkiválóbb magyar művészek felleptével.

Az unitárius ifjúság nemzetközi konferenciája Svájcban.

A világ unitárius ifjúságának egyetemes szervezete a L. I. B. Ez a szervezet, mint általában az unitárius nemzetközi szervek, Hollandiából Utrechből igazgatja az összes ifjúsági kérdéseket. A L. I. B.-nek egyik főtevékenysége, hogy az unitárius világ ifjúsági vezetőit egy-egy nyári konferencián egymással megismertesse s ezáltal az unitárius evangéliumot az ifjú szívekben megerősítse. Ebben az évben augusztus 12—17 napjain fog a konferencia lefolyni *Arcegno*-ban, olasz Svájcban egyik legszebb helyén, közel Luganohoz, a világhírű tóparti nyaralóhelyhez. *Arcegno* a svájci Zwingli-Bund nyári konferencia helye, ahol faházak állanak a konferenciás ifjúság befogadásására. A Zwingli-Bund meghívására rendezi a L. I. B. az unitárius ifjúság konferenciáját *Arcegno*-ban. Vajjon mi magyar unitáriu-

sok mikor tartunk ott, hogy a mi Szentábrahám-i pihenőnkbe hívhatjuk külföldi testvéreinket konferenciára?!

A program a következő: *augusztus 12-én* a delegátusok üdvözlése és a konferencia megnyitása.

Augusztus 13-án az amerikai ifjúság képviselőjének felolvasása „A modern kultúra befolyása az ifjúságra” címmel.

Augusztus 14-én Lőrinczy Dénes bukaresti unit. lelkész felolvasása „Tétkintély és vallás” címmel.

Augusztus 15-én dr. C. J. Bleeker (Hollandia) tart előadást „A kereszténység örök értékei”-ről.

Augusztus 16-án kirándulás, *augusztus 17-én* a Zwingli-Bund képviselője értekezik „Az ifjúság és az egyház” címmel. Este 8 órakor záróistentiszteletet tart H. Stewart Carter lelkész (Anglia.) A beszéd tárgya „Istenországa.”

Az előadások angol nyelven tartatnak és németre fordítatnak. Az öt nap egész költsége 12.50 holland forint (hiv. árfolyamon kb. 29 P.)

Az ifjúsági konferenciát követő napokon Bernben Svájc fővárosában unitárius teológiai tanfolyam tartatik, amelyre az ifjúsági konferencia résztvevőit is meghívta a tanfolyam vezetősége. Aki ebben a tárgyban bővebb felvilágosítást kíván, forduljon lapunkhoz, ahol angol nyelvű prospektusok kaphatók. Kívánatra postán is küldjük teljesen ingyen.

KÖNYVEK.

Heltai Gáspár élete és munkássága.

Irta: Ágoston József, Budapest, 1935.
A szerző kiadása (Unitárius Kereszténység c. sorozat 1. szám) 32 lap.

Egy szerény kis füzet fekszik előttünk, amelynek a jelentősége mégis nagy. Maga a szerző jelöli meg a füzet sorozat célját e szavakkal: „elérkezett az idő, hogy a magyarhoni unitarizmus kilépjen az ismeretlenség homályából s hosszas tétlenség után a cselekvés mezejére, a nagy nyilvánosság elé lépjen.”

Ezt a célt akarja elérni a szerző azzal, hogy XVI. század unitarizmusának Dávid Ferenc mellett a második legnagyobb propagatorát: Heltai Gáspárt és munkásságát ismerteti. Teszi ezt röviden, egyszerűen, inkább a tények erejével, mint henyé dicshimnuszokkal hatva. Leszámítva egyikét elírás, amelyben inkább a szerző véleményét, mint történeti tényt látunk, a kis munka el fogja érni a célját, hatni és ébreszteni fog a feltörő unitárius nemzedékek körében. Meg fogja mutatni számukra, hogy az unitarizmus csak olyan lendülettel, olyan lelkesedéssel és olyan lázas mun-

kalkodással lehet fentartani, mint amilyen Heltai Gáspáré volt. Ez a prédikátor, bibliafordító, meseíró, nyelvművész, verselő, történész, nyomdász és még nem tudom micsoda, örök példája marad az unitárius sokoldalúságnak és élniakarásnak.

Nem fogja rossznéven venni tőlünk a szerző, ha az ő sokoldalúságát és lelkesedését Heltai Gáspár ihletésének tulajdonítjuk. A füzetet a saját költségén adta ki, a maga szerény fizetéséből tengernyi gondja közepette. Ezzel az egyéni, nem mes mozdulattal eléje került hivatalos közületeknek, amelyek intése nyomán indulhatnak csak el azon az úton, amely egyedül vezet az unitárius lélek felébresztéséhez.

A füzet ára 30 fillér. Az ebből befolyó tiszta jövedelem a Szentábrahámi pihenőé.

„Hiszem az örökéletet.”

Irta: Pethő István, Budapest, 1935.
Ágoston József kiadása (Unitárius Kereszténység c. sorozat 2. száma) 32 l.

Két egyházi beszédet tartalmaz ez a füzet. Mindakettő fordulatot jelző az unitárius egyházi életben, mert az evangéliumi újjászületéssel van kapcsolatban. Az első beszéd címe az unitárius hitvallás hatodik és befejező tétele: „Hiszem az örökéletet.” Egy konferencia beszéd sorozat utolsó darabja ez, amely már egyszer lapunkban is megjelent. Ha most Ágoston József kebli tanácsos úgy érezte, hogy ezt újból ki kell adnia, annak nagy oka van. A hívő lélek ösztönösségével rájött arra, hogy a XIX. század üres kereszténységével szemben a metafizikai mélységekben gyökerezik az evangélium igazi tartalma s az emberi élet igazi értelme. Az örökélet széles látóköre a hívő lelket mélyebb nézéshez, sóvárgó távolbalátáshoz szoktatja. S ezáltal az egész életet kiemeli a mának szűk világából és homályos ködéből a romolhatatlanság napfényes tájaira. Az igazi evangéliumi ember „a földi életét is az örökélet szemszögéből nézi.” Ez a mondat a beszéd nagy élményének rövid és mély foglalata.

A füzet második része „a betemetett kutak”-ról szól, amelyet a prédikátor akar ismét kiásatni az ifjabb unitárius nemzedékkel. A vallási megújhodni akarás dübörög minden sorában s ezért érdekes dokumentum marad annak, hogy egykor mily nagy testi-lelki harcok árán kellett az emberiségnek s így az unitarizmusnak is újból visszatalálni az elfelejtett evangéliumhoz.

A két beszédet tartalmazó füzetet Ágoston József kebli tanácsos adta ki nagy áldozatkészséggel. Ára 30 fillér. Jövedelme a pestszentlőrinci unitárius templom építésének jövedelmét szolgálja.

Rádiós istentisztelet lesz június 2-án, vasárnap d. e. 11 óra 15 perckor Koháry utcai templomunkból. Prédikál József Miklós püspöki vikárius. Szétszórtan élő hiveink figyelmét különösképen felhívjuk erre a kitünő alkalomra, amikor ismét bekapcsolódhatnak az unitárius testvéri közösségbe.

A budapesti unitárius egyházközség április 14-én tartotta rendes beszámoló és választó közgyűlését. A közgyűlést istentisztelet vezette be, melyen résztvettek a közgyűlésre megjelentek. Ez a közgyűlés azzal emelkedett ki a többi közgyűlések közül, hogy ez alkalommal három gondnokunk szólalt fel egy eszmét, egy vezérgondolatot adva a hallgatóság lelkébe.

Dr. báró Dániel Gábor, elnöklő gondnok megnyitójában felhívta a megjelenteket, hogy megjelenésükkel, munkájukkal és áldozatkészségükkel szolgálják egyházunk ügyét.

Kelemen Béla vagyongazdálkodó gondnok beköszöntőjében felszólította hiveinket, hogy legyünk öntudatos unitáriusok és lépünk a cselekvő unitarizmus szolgálatába.

Dr. Tóth György tiszteletbeli gondnokká választása alkalmából szólított fel mindenkit arra, hogy vigyük bele az egyházi életbe, még a gazdasági kérdésekbe is a lelket.

Ha megfontoljuk ezeket a felszólításokat és igyekeztünk követni, vagyis megjelenésünkkel, munkánkval és áldozatkészségünkkel úgy az egyházat, mint társadalmi intézményünket támogatjuk és belevisszük nemcsak az egyházi életbe, hanem magánéletünkbe is még az anyagiak intézésénél is azt, hogy a lélek vezessen bennünket, akkor egyházunkat örök időkre megerősíthetjük. A cselekvő unitarizmust fel kell támasztanunk tespedtségéből; mert a cselekvés szelleme van hivatva nemcsak az unitárius vallást megerősíteni, de magát a vallás és lelkiismeretszabadságot, továbbá a vallási türelmességet s a tiszta egy Isten hitet diadalra juttatni és a vallásos életbe belevinni; éltető elemmé tenni a nemzeti és családi érzést a szabadság szellemében. Ez a mi hivatásunk, erre hívott el Isten nevében a mi Dávid Ferencünk és azt a maga idejében erős hittel és áldozattal cselekedte is.

József Miklós lelkész elnök terjesztette elő áprilisi közgyűlésen az 1934. évről beszámoló jelentését. A jelentés teljes egészében ismerteti a múlt év egész egyházi életét és egyúttal kijelöli az utat is a tovább haladásra. A jelentés tartalmát lapunkban közöljük.

Kelemen Béla vagyongazdálkodó gondnok ismertette az áprilisi közgyűlésen az 1934. évi zárószámadásokat. Ez megjelent lapunk múlt havi számában. Végül a kebli tanács által áttett néhány ügyet ismertette.

Az áprilisi közgyűlésen lemondott az egész tiszti és a közgyűlés titkos választás útján megválasztotta: dr. Kozma Jenőt és báró dr. Dániel Gábort gondnokul, Ujvári Lászlót jegyzőül, Zsigmond Lőrincet pénztárnokul, László Gyulát könyvtárnokul. A kebli tanács egyhármada sorsolás alá

utott és szintén titkos választás útján megválasztottak: *Agoston József, Barabás Áron, vitéz dr. Lázár János, vitéz dr. Nyiredy Géza, Rédiger Károly, dr. Simon Mihály Pál és dr. Zsakó Andor*, mint volt tagjai a kebli tanácsnak és újonnan megválasztottak: *Borbély Andor, dr. Durugy Ferenc, dr. Gáspár Mózes, Gyarmathy István, Hegedüs Szilárd (egy évre), dr. Koronky János, dr. Szentkirályi Andor és dr. Veress Pál*. A fegyelmi bíróságot is újból megválasztotta és pedig a bíróság rendes tagjaivá: *dr. Zsakó Andort és vitéz dr. Lázár Jánost, póttagjaivá dr. Kisgyörgy Sándort és dr. Gáspár Mózes*.

A kebli tanácsi tagságról korukra való tekintettel lemondott a kebli tanács két buzgó tagja, *Fürst Ödön és Gyarmathy Mózes*. Munkásságukkal egyházunkhoz való hűségükkel és áldozatkészségükkel dicső emléket állítottak maguknak az egyház történetében. Emléküket meg fogjuk őrizni és lelkiismeretes munkájuk példaképekül áll előttünk.

Dr. Tóth György volt vagyongazdálkodó gondnokot az április 14-én tartott közgyűlés érdemei elismeréséül, tiszteletbeli gondnokká választotta. Az ő nevéhez fűződik egyházunk megerősödése, anyagi megszilárdulása, a Batthányi alap rendezése és templomházunk megújítása. Egyházi intézményeink is nagyon sokat köszönhetnek az ő tanácsainak és áldozatkészségének. Egyhangú megválasztása s a szíves fogadtatás tanuja annak, hogy hűveink is átérzik azt, hogy *dr. Tóth György* nagyon sokat tett egyházunkért.

A Duna-Tiszamenti Unitárius Egyházkör közgyűlése június 20-án csütörtökön d. e. 9 órakor kezdődik a hódmezővásárhelyi egyházközség templomában. Az egyházközségek kiküldöttjei idejében készüljenek fel a találkozóra.

Teljesen önálló szervezetet kap a magyarországi unitárius egyház. Az Igazgató Tanács április hó 26-án rendkívüli ülést tartott, amelyen a pestszentlőrinczi leányegyházközség templomépítési, a hódmezővásárhelyi egyházközség segélyezési ügyével és az unitárius ifjak elhelyezésének kérdésével foglalkozott. Az ülés egyik legfontosabb tárgya a Magyarországi Unitárius Egyház szervezeti kérdése volt.

Köztudomású, hogy a magyarországi egyházrész a trianoni békeparancs után is szervezeti egységben kívánt maradni az ősi erdélyi unitárius egyházzal és így is rendezkedett be, fentartván a törvényalkotásban, igazgatásban és bírósághoz fordulásban a legfelsőbb fokon az egységet. Azonban az 1928. évi román kultusz törvény 8. cikke ezt a szerves együttműködést lehetetlenné tette, mert kimondotta, hogy a romániai egyházak hatóságainak jogköre nem terjedhet túl a román állam területén. Így a kényszerhelyzet parancsolja, hogy a csonkamagyarországi unitárius egyház a súlyos idők elmúltáig megalkossa önálló szervezetének törvényét s annak értelmében berendezkedjék. Egyházunk ezt abban az erős hitben teszi, hogy ez a berendezkedés csak *ideiglenes* s a földi hatalmak által megvont határok és a szorongások a vérségi köteleket, a hitegységét s az istenadta lelki kapcsolatokat megszüntetni nem

képesek. Az Igazgató Tanács a szervezeti törvénytervezet elkészítésére egy bizottságot küldött ki, amely működését máris megkezdette. *K. E.*

A János Zsigmond cserkészcsapat 27 tagja *Pethő István* parancsnok vezetésével jól sikerült kirándulást tett Hódmezővásárhelyre és Szegedre a husvéti ünnepek alkalmával. A csapat a vásárhelyi volt unitárius iskola termében előadást rendezett, amely ez alkalommal zsűfólasig megtelt érdeklődő vásárhelyi hűveinkkel. A fiukat a családok nagy szeretettel vették körül s igazi testvéri hangulatban tölthették a feltámadás ünnepét. A szegedi kirándulás értékes ismeretekkel gyarapította a csapat tagjainak honismeretét s így mindenekben megfelelt egy jól szervezett cserkészkirándulás követelményeinek. Helyes volna minden esztendőben legalább egy ilyen kirándulás. Jó munkát!

Az unitárius ifjuság diszhangversenye. A Brassai Sámuel Unitárius Ifjúsági Egyesület f. évi június hó 6-án, délután fél 6 órai kezdettel a m. kir. Operaház, a m. kir. Nemzeti Színház és a Zeneművészeti Főiskola művészeinek közreműködésével a Zeneművészeti Főiskola nagytermében jótékony célú diszhangversenyt rendez, melyre az egyesület fővédnökeit, védnökeit és barátait szeretettel és tisztelettel ezúton is meghívja. Jegyek az egyesület elnökségénél és mindkét lelkészi irodában május 20-tól kaphatók.

A hála hangján. *Józan Miklós* püspöki vikárius a következő levelet kapta:

Pellérd, 1935. május 1.

Méltóságos és főtisztelendő Vikárius Uram! Egyidejűleg csekklapon befizeltem a részemre 1932. évben vizsgadíjra kölcsönzött 91.70 P. Hálas szívvel köszönöm a nemes kisegítést. Előbb megfizetni sehogysam tudtam, hiszen állásban csak február 1-től vagyok, addig kaptam is, meg nem is fizetést. Köszönöm továbbá a türelmes várakozást is.
Hívői tisztelettel
Dr. Útő Lajos
b. segédjegyző.

Józan Miklós püspöki vikárius lapunkhoz intézett soraiban a következőket írja: „Nagy öröme volt az én lelkemnek a minap, amikor a posta ezt a levelet kézbesítette. Azt hiszem ehhez nem kell bővebb magyarázat. Csak azt óhajtanám, hogy mások is, akik hasonló helyzetben vizsgadíj, vagy egyéb címen egyházunk jótéteményét élvezték, ilyen megható módon teljesítsék kötelességüket, hogy a megtérített kölcsönt *tovább adhassuk más szűkölködőknek.*” Azt hisszük, hogy ez a kiáltó szó visszhangra fog találni a hívő unitárius lelkekben.

A Bölöni Farkas Sándor Iparosok és Kereskedők Köre április 28-án tartotta meg tisztújító közgyűlését. Amint az elnöki jelentés során kitűnt, sem az elnökség, sem a tagok nem voltak megelégedve a kör eddigi munkájával. Az elégedetlenség okát némelyek a vezetőségben, mások a tagok részvétlenségében és közönyében keresték. *Dr. Csiki Gábor* diszelnök szerint, nem olyan kétségbeesztő a helyzet. — Azt az egyesületet, amelyik nincs megelégedve az eddig elérttel, nem kell féltetni, mert ez elégedetlen hang a többet akarásnak a jele. Az elégedetlenség a fejlődésnek a kereke. — Ezek után elnök

megköszönvén a beléje helyezett bizalmat a tisztikar nevében lemondott. — Az új tisztikar a következőkben alakult meg. — Elnök lett Boncza Ferenc; alelnökök: Szakács János, Birtalan Lajos; pénztáros: Bardócz Tamás; számvizsgálók: Ilyés Sándor, Pálffy Lajos; titkár: Darkó Béla s. lelkész, gazda: Szabó Sándor; választmányi tagok: Birtalan János, Nagy Gyula, Szabó Dénes, Berde Géza, Nagy Áron, Székely János, Nagy Árpád, Kovács Miklós, Betegh Gábor, Kolb Antal, Nagy Antal, Szokodi János. Az újra választott elnök elfoglalva helyét megköszönte a bizalmat. Egyelőre más programot nem adott, mint az iparosok és kereskedők intenzívebb bevonását az egyesület életébe. E nélkül — ugymond — nem lehetnek az egyesületnek sikerei. Ahhoz, hogy az egyesület eredményes munkát tudjon kifejtetni, nemcsak jó vezetőségre, de tette kész, áldozatos tagokra van szüksége. Felhívta a tagok figyelmét a templomlátogatásra, amely nélkül nem fejlődhetik öntudatos vallási élet. A közgyűlés nemcsak a buzditó beszédeknél maradt. Elhatározta, hogy újból összegyűjti a szétszóródott tagokat és újabb tagokkal fogja emelni a létszámot. Megbizta a titkárt az unitárius iparosok és kereskedők névsorának az összeállításával, hogy az egyesület minél hamarabb munkához láthasson.

Szeretevendégség. A sashalmi, rákosszentmihályi és mátyásföldi unitáriusok a Cinkotainagyitce vendéglő kertjében május 30-án d. u. 5 órakor szeretevendégséget rendeznek, amelyre budapesti és környéki híveinket is meghívják. Tea ára 50 fillér. Közlekedés a Keleti pályaudvartól a Hév. villamossal Cinkotai nagyitcei állomásig.

Belmissziós est a Bethlen Gábor Körben. Május 3-án érdekes tartalmu estélyt rendezett az egyetemi hallgatók Bethlen Gábor Köre. *Gönczy Samu* elnök előadta, hogy miért van szükség ilyen tárgyú estélyekre. A mai élet tulságosan gyakorlatias, az embert vissza kell vezetnünk a nemes gondolatok és érzések világába. Ezeknek kincsháza a szentírás. Utána *Bedő Boriska* unitárius s. lelkész tartott előadást ezen a címen: „Hogyan olvassuk a Bibliát?” A Biblia kézbevétele nélkül mindenekelőtt tisztában kell lenni azzal, hogy a szentkönyv isteni kinyilatkoztatás, de egyben emberi mű. Ez a kettősség nyomja rá bélyegét az egész szentírásra. Az ószövetség és az újszövetség egyes könyvein és képein mutatta be, hogy tulajdonképpen milyen lélekkel és milyen gondolkodással kell a Bibliát olvasni, ha azt akarjuk elérni, hogy ne a dogmák élettelen halmaza, hanem valóban életünk élő könyve lehessen. Az előadáshoz a kör tagjai részéről többen hozzászóltak s belső problémáikat s kételyeiket tárták az előadó elé, aki mindenre nagy szabatossággal felelt meg.

Anyák ünnepélye volt a rákos-utcai templomunkban május 12-én a rendes istentisztelet után. A gyermekekből álló énekkart Nagy Sándor vezette, a Bakács-téri hittani csoport tanulói szavaltak s ez alkalommal szerepelt először a gyermekekből álló szavalókórus. Az ünnepély fogadalomtétellel és a himnusz eléneklésével végződött.

A Gyermekevédő Liga gyűjtésében Nőszövetségünk is résztvett a Berlini-téren felállított urnánál. Kár, hogy gyermekeink nem vettek részt kellő módon a gyűjtésben. A ticket-eladás szép eredménnyel járt.

Fekete Imre százados-alhadbiztost április 27-én a Kormányzó őrnagy-hadbiztossá léptette elő. Meleg szívvel gratulálunk és további jó munkát kívánunk.

Az öregdiák'alálkozóról részletes beszámolót csak jövő számunkban tudunk hozni lapunk kicsire szabott terjedelmé s az így minduntalan bekövetkező helyszűke miatt. Olvasóink szives elnézését kérjük!

A Nőszövetség közgyűléséről helyszűke miatt szintén csak a következő számunkban tudunk beszámolni. Addig is kérjük kedves nőolvasóink szives türelmét.

A „Kévekötés” az unitárius ifjuság lapja. Évi előfizetése mindössze 2 P. Magyarországi szerkesztője Pethő István. Megrendelhető a lelkészi hivatalban, vagy Ujvári László számfőtanácsosnál.

Hibaigazítás. Lapunk áprilisi számában, a hírvonatban szerepel a budapesti egyházközség 1934. évi zár-

számadása. A kiadások rovatban ilyen cím is szerepelt „Unit. Értesítő fizetésre” Ezt helyesen is olvasandó: Unit. Értesítő fizetésre. Minden félreértés elkerülése végett ismételtelen le kell szögeznünk, hogy lapunk előállításáért csak a nyomdának fizetünk. A szerkesztő és a munkatársak teljesen ingyen, pusztán lelkesedésből és áldozatkészségből végeznek minden munkát.

A Kalvineum fiuinternátus (Hajduböszörmény) teljes fizetéses helyre felvesz bármely vallásu középiskolai tanulót, aki a hajduböszörményi ref. Bocskay gimnáziumban kívánja folytatni tanulmányait. Az évi ellátási, fővel-teli, orvosi stb. díj 555 pengő, amely négy részletben fizetendő. Bővebb felvilágosítást küld a Kalvineum fiuinternátus igazgatósága, Hajduböszörmény.

Erdély.

Az Unitárius Irodalmi Társaság március 30-án tartotta évi rendes közgyűlését Kolozsvárt *dr. Ferenczy Géza* elnökletével. Megnyitójában megemlékezett arról a pompás munkáról, amelyet a társaság tagjai kifejtettek az unitárius múlt felderítése körül. S további kitartásra buzditott az irodalom támogatása terén s legnagyobb feladatnak e terén a társaság lapjának a *Keresztény Magvetőnek* fentartását jelölte meg. Ez a lap ma az unitárius tudományosság fellegvára s ennek kiadása 40 ezer leit (1400 P.) emészt fel évente. Ez csak fokozott áldozatkészséggel történhetik! *S. Nagy László* főtítkári, *Vári Albert* alelnök szerkesztői, *Hadházy Sándor* pénztárosi jelentése után több irodalmi kérdésben döntött a közgyűlés. A tagválasztás során levelező tagnak választották *dr. Iván Lászlót*, rendes tagnak *Fikker Jánost*, a művészeti osztály tagjául *Kovácsy Pált*.

A Dávid Ferenc Egylet erdélyi szervezeteinek 50 éves jubileumi közgyűlése március 30-án volt Kolozsvárott. Az ülést *Zoltán Sándor* lelkész imával nyitott meg, azután *dr. Boross György* püspök, az egyesület tb. elnöke tartott előadást a D. F. E. jövő feladatairól. *Benczédi Pál* erre az alkalomra egy kötetben megírta az egyesület történetét s ezt ismertette röviden összefoglalva. *Puksa Endréné* magánénekszámokat, az egyesület dalárdája pedig karéneket adott elő. Végül következett az ünneplő egyesület üdvözlése a társegyesületek részéről.

Jakab Elek életrajzának megírására az Unit. Irod. Társaság pályázatot hirdet. A munka 3—5 iv terjedelmű lehet, 1936. június 1-ig adandó be gépirással és jeligével *S. Nagy László* főtítkárhoz (Cluj, Calea Maréchal Foch 43.). A pályadíj 5000 Lei.

Külföld.

A nyári teológiai tanfolyam programjában változás állott be. A Bernbe felkért előadók közül *dr. van Holk* és *dr. Schjelderup* helyét *prof. dr. Karl Beth*, a bécsi egyetem tanára az ausztriai szabadelvű protestantizmus egyetlen képviselője, a neves pszichológus, és *Holt Raymond* az oxfordi Manchester College történelmi előadója, az angol unitarizmus és szociális munka legnevesebb ismerője fogja elfoglalni. Rajtuk keresztül csak erősödött a program. A tanfolyam ideje, aug. 19-31. Napi ellátás kb. 8 pengő.

Adoremus. Ezzel a latin címmel jelent meg a nemzetközi unitárius énekeskönyv 50. oldalán. A könyv célja az, hogy a nemzetközi unitárius konferenciákon ennek az énekeit énekeljék a jelenlévők. Minden nemzet képviselve van az énekek közt, a magyar unitáriusokat az 59. ének képviseli: „Téged kereslek könnyeimben”... Angol nyelvű szövegfordítása *Józan Miklós* püsp. vikáriustól származik. Jó volna, ha énekeskönyvünket néhány szebb dallammal és fordítással gazdagíthatnók azok helyett az énekek helyett, amelyek mindenféle forrásból származnak, csak éppen az unitarizmustól állanak távol. Most itt a kitűnő alkalom!

Szemelvényes Biblia. Angol testvéreink sok unitáriusnak a kívánságát valósították meg, amikor olyan Bibliát adtak ki, amely csak azt tartalmazza, ami a mai embert is érdekli, vagyis azt, ami örök értékű. Elhagyták a kor sallangjait és a sok magyarázatra szoruló, ma már nehezen érthető részleteket. A teologus ezt a Bibliát soha sem fogja használni, de a nagyközönség vallásos áhitatának szolgálatában sok eredményt mutathat még fel. Mi mikor adjuk ki legalább az evangéliumokat!?

Halottaink özv. árkosi dr. Barabás Istvánné sz. Pál Gizella, a sepsiszentgyörgyi unitárius nőegylet elnöke március hó 26-án Győrben elhunyt. Vele egy melegsivü nagyasszony távozott az élők sorából, aki a családi élet áldozatos kötelességein kívül egyházát is fáradhatatlan munkával szolgálta. Temetését *Józan Miklós* püsp. vikárius végezte március 28-án.

Csegezy László a kaposvári szórványgyülekezet gondnoka Kaposvárott 73 éves korában április 8-án elhunyt. Az örökkévaló Isten fogadja be az örök dicsőségbe az elhunytak lelkeit.

Szerkesztői üzenet. H. J. Vilvoorde. Levelét megkaptuk s ennek értelmében címét kijavítottuk. Panaszai bizony minket is szíven találtak. Szomorú az, hogy nem tudunk egymásra találni mi kevésszámú magyarok. De hiszen ez így volt, egész történelmünkben. S mindig volt menekvés a gyászos következmények alól. Mert voltak néhányan, akik jóban és rosszban, hűen kitartottak nemzeti eszményeink mellett. A rossz gyümölcs úgy is lehull a fáról, de a megmaradt jónak annál felségesebb az ize. Ez vigasztalja Önt is. És még egy. Olvasgassa az evangéliumot s azokat az iratokat, amelyeket innen is onnan is, unitárius forrásokból kap. Tegyük meg, amit tehetünk s a többit bizzuk a gondviselő Istenre. Jó munkát kívánunk!

HIVATALOS RÉSZ

Egyházi adózás.

Az egyházi adók új megállapítása folytán beérkezett felszólamlásokból azt látjuk, hogy többen azok közül, akiknek adóját mérsékelten felemeltük, azt hiszik, hogy általános adóemelés történt. Ezzel szemben a valóság az, hogy az adókető bizottság csak revideálta az 1931-ben kivetett adókat, és azoknál, akiknél az érvényben levő adókulcs szerint esedékes összegnél annak idején kevesebb rovatott ki, kiigazítást végzett, vagyis az adókulcs alapján esedékes helyes adókat írta elő. Akik ilyenmő adóemelésben részesültek, azok csak jól jártak, mert négy éven át olyan előnyt élveztek, amely előny teherterét az egyház viselte. Mindnyájunk előtt ismeretes, hogy a templomház rendbehozatala folytán az egyháznak 30.000 pengő kölcsönt kellett felvennie, amely összeget négy év alatt kell visszafizetnie. Ezen körülmény tette szükségessé, hogy a mostani méltányos és igazságos adókiegyenlítést végrehajtsuk. Tájékoztatásul közöljük, hogy a 4 és 5 pengős adóknál csak igen szórványosan történt kiegyenlítés és ennek folytán 1—2 pengős emelés, míg a nagyobb adófizetőknél

az érvényben levő adókulcs keretén belül többeknél jelentékeny felkerekítést kellett végeznünk. Volt eset, hogy a 80 pengőt 150-re, a 150 pengőt 300-ra, a 300 pengőt 500-ra emeltük, de ez azon vagyonos hűveinknél történt, akik fizethetnek s hisszük, hogy fizetnek is. Az a néhány adózó, aki ilyen nagyfokú emelés ellen felszólalt, a felszólamlásokat tárgyaló bizottságtól közelebbről részletes felvilágosítást fog kapni, s hisszük, hogy ennek vétele után adóját jó szívettel meg is fizeti.

Nagyobb adófizetőink zöme 8—20 pengővel van megróva és ha tekintetbe vesszük, hogy ez az összeg 4, sőt több részletben is fizethető, azt hisszük, hogy nem kívánunk hűveinktől túlzott áldozatot. Tudjuk, hogy hűveink áldozatkészsége egyháztársadalmi szerveink részéről minduntalan igénybe vétetik, de a tény az, hogy egyházunk anyagi létének alapja mégis csak az egyházi adó és így ezt kell elsősorban lerónunk.

Legyünk hívő, buzgó és áldozatkész unitáriusok, miként elődeink voltak s akkor nem lesz sok a negyedévi 3—5 pengő!

Tájékoztatásul közöljük kivonatolva azon most érvényben levő adókulesot, amelynek alapján az adóketés történt, megjegyezvén, hogy vegyes házasságnál, ha a férfi unitárius, egész adó, ha a feleség unitárius, az adó fele fizetendő.

2000 pengőn aluli évi jövedelem esetén 4 P, 2001—2200-ig 5—7 P, 2201—2400-ig 7—10 P, 2401—2800-ig 11—12 P, 2801—3200-ig 12—14 P, 3201—3600-ig 14—15 P, 3601—4000-ig 15—16 P, 4001—4500-ig 16—18 P, 4501—5000-ig 18—22 P, 5001—6000-ig 22—30 P, 6001—7000-ig 30—37 P, 7001—8000-ig 37—42 P, 8001—9000-ig 42—50 P, 10.000 pengő után 60 P, 15.000-nél 100 P, 20.000-nél 133 P, 25.000-nél 166 P, 30.000-nél 200 P, 50.000-nél 320 P, 80.000 P után 400 P. fizetendő.

Az adóketőbizottság nevében:
László János tb. presbiter.

Meghívó.

Szám: 152—1935.

Unitárius Egyházi Igazgató Tanácsunk 1935. május 24-én (péntek) d. u. 1/2 órakor a tanácsteremben

évnegyedi rendes ülést

tart, melyre a Tanács tagjait szeretettel meghívjuk.
Budapest, 1935. május 14.

dr. Mikó Ferenc s. k.
főgondnokhelyettes.

Józan Miklós s. k.
püspöki vikárius.

Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jegyzőkönyv hitelesítése. 3. Elnökileg elintézett és folyó ügyek. 4. Új tagok eskütétele. 5. III. foku fegyelmi bíróság tagjainak eskütétele. 6. Misszió Ház múlt évi jelentése és számadása. 7. Számadások: a) Lelkeszi nyugdíjalap. b) Közalap. c) Dávid Ferenc Filler-alap. 8. Allamsegély felosztása. 9. Szervező bizottság jelentése. 10. Birtokbizottság jelentése. 11. Időközben érkező ügyek. 12. Indítványok (írásban — előre.)

NB! Állandó vegyes bizottság előkészítő ülése a lelkeszi irodán május 20-án (hétfőn) d. u. 5 órakor. — Külön meghívót nem küldünk.

Meghívó.

Szám: 115—1935.

A budapesti unitárius egyházközség **Kebli Tanácsa** 1935. június 14-én (péntek) d. u. 5 órakor a templomban

évnegyedi rendes ülést

tart, melyre a Tanács tagjait szeretettel meghívjuk.
Budapest, 1935. május 15.

dr. Kozma Jenő s. k.
gondnok.

Józan Miklós s. k.
lelkész-elnök.

Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jegyzőkönyv hitelesítő kiküldése. 3. Elnökileg elintézt és folyó ügyek. 4. Eskütétel. 5. Jelentés a konfirmációról. 6. Jelentés az évszázó vizsgákról. 7. Lelkészek nyári szabadsága. 8. Nevelésügyi bizottság jelentése. 9. Műszaki bizottság jelentése. 10. Gazdasági bizottság jelentése. 11. Időközben érkező ügyek. 12. Indítványok (írásban — előre.)

NB! Nevelésügyi bizottság: VI. 11. (kedd) d. u. 5 órakor. Gazdasági bizottság: VI. 12. (szerda) d. u. 5 órakor. Külön meghívót nem küldünk.

Lelkeszi Nyugdíjalapra április hó folyamán adakoztak a következő buzgó atyánkfiai: Szóke Mózes Lenti (Zala m.) 30 P., dr. Székely Ákos Marmarossziget 20 P., Klein Géza 10 P., Papp Jenő és Boncza Ferenc 5-5 P., Tóth Mihály Vác 3 P., Gmehling Róbert 2 P., és id. Deák Farkas 1 P. Fogadják a nemesszívű adakozók egyházunk hálás köszönetét s példájuk szolgáljon buzdításul összes hűveinknek a csonka Hazában... Kérjük a szegényasszony két fillérjét és a jómóduak szívszerinti adományait; de az egyházi adó 10 százalékát, mint *egyetemes* teherviselést, minden körülmények között.

Hitrokoni szíves üdvözlettel *Józan Miklós* püspöki vikárius az alap kezelője

A Brassai Sámuel Unitárius Ifjusági Egyesület folyószámlájára április hónapban a következő védnöki adományok folytak be:

Ferencz József lelkész (Oxford) 10 P, Farkas Zsigmond tanító 3 P, Uzoni János postafelügyelő 2 P és vitéz Molnár László őrnagy 1 P.

Az egyesület elnöksége hálás szívvvel mond köszönetet mindazoknak, kik adományaikkal hozzájárultak az egyesület céljainak megvalósításához, szegény főiskolai tagjaink segélyezéséhez.

A Szentábrahámi pihenőre adakoztak: dr. Simon Mihály Pál, Vajda Ákos 10—10 P-t, Ürmössy Kálmán (Salgótarján) 6 P-t, Papp Jenő, Székely Sándor, Sigmund Sándor (február márciusra), vitéz Filep József, öz. dr. Josipovich Istvánné, B. Bl. dr. Hajós Béla, Fekete Imre 5—5 P-t, Csákány Dávidné, Gyarmathy István (április-májusra) Rend Aurél 4-4 P-t, Cs. A. (Körmend) 3,50 P-t, Péterffy Gyula, dr. Péterffy Gyula, Péterffy Jenő (mindhárom április-juniusra) dr. Zsakó István, Biró István, Szentiványi István, Fejér Domokos, Boncza Ferenc, Szóke Mózes 3-3 P-t, Molnár Miklós (október-januárra), D. Bódi János, Kiss Mózes, Burján Ferenc, (II. részlet), Ferenczy Zoltán (Ujkécske), Robonyi Piroska, László János, dr. László János, Gyarmathy Endre, öz. Nyirő Gézané, öz. Harnos Jánosné, Farkas Zsigmond (Törtel), Zsigmond Lőrinc, Kerekes Ilona (július-áprilisra), Barabás Áron, Pethő István, Ujvári László (mindkettő márciusra) 2-2 P-t Bozóky Lea (április-augusztusra) 1,50 P, József János, Dr. Antónia Sándor, Borbély Pál, Dr. Ádám Zoltán, Kisgyörgy Béla, Hegedüs Szilárd, Bodócy Sándor és Lajos, Lőrincz Ferencz, dr. Gyarmathy László, dr. Koronki János, dr. Kriza Kálmán (mind áprilisra), Feldman János (március-április), Fülöp Ferenc Kádár Ferenc, Gadó Sámuel, Nyemecz Gyuláné, Agoston József, Kelemen Jenő, Szóke Attila (április-május), Weisz Iboly (február-márciusra) Ujházy Soós Attila (március-április) Zsakó testvérek (márciusra) 1-1 P-t, Szentgyörgyi Ferenc (február-májusra) 80 f-t. András Tibor (február-áprilisra) Surányi Péter (márciusra) 60-60 f-t, Koncz Judit, Izsó Livia (áprilisra) Bartalis testvérek (márciusra) 50-50 f-t, Kepes Ádám, Kepes András, (április-májusra), Mellinger Erzsébet (március-áprilisra) Somogyi Irenke, Migray Daniel (október-no-

vemberre) 40-40 f-t, Böződy Ilona (márciusra), Zapome Gizella (áprilisra) 30-30 f-t, Pál István és Nemes Mária (mindkettő áprilisra), Berki Irén (februárra), Gáspár Nusi, Gáspár Ilona (mindkettő márciusra-áprilisra) Farczady Zsolt (februárra), ifj. Gálfalvy István' Gálfalvy Géza (Csaba) Berde Károly, Pál Erzsébet (mindkettő márciusra) Demeter Eszter (január-februárra) 20-20 f-t, templomház levelezőlapért 70 f-t konferenciás levelezőlapért 30 f-t, dr. Iván László füzeteiért 1,20— P-t, Pető István Heltai Gáspár füzeteit 30 f-t kiegészítésül 1,20 P-t összesen 178 P hozzáadva a múlt hónapban elszámolt 632 P-t, együtt 810 P az eddigi gyűjtésünk. Igen kérjük azokat, akik nem adakoztak eddig, vagy az ígért részleteiket még nem fizették be, szíveskedjenek befizetni mert szeretnénk a telket legalább még a nyáron, vagy még előbb megvenni. Az alap jövedelmét biztosítja az is, aki templomházunk képét megveszi. 10 drb. 70 f, 5 drb 40 f. egy drb. 9 f. „A jókedvű adakozót szereti az Isten.“

Istentiszteleti sorrend 1935. június hóban.

H o l	Melyik napon	Mely órában	Szolgálatot végzi
A., Templomokban:			
V., Koháry-u. 4. (évszázó)	10.	d. u. 4.	Pethő István
" " (rádió)	2.	d. e. 11. ó	Józan Miklós
" "	9. 10. 16.	" 11.	Barabás István
" "	9. 30.	" "	Barabás István
IX., Rákos-u. 3. (Misszióház)	9. 10. 16.	d. e. 10	Darkó Béla
" "	9. 23. 30.	" "	dr. Csiki Gábor
B., körzetekben:			
X., II. A. V. telep Prot imaház.	10. 23.	d. u. 4.	Darkó Béla
C., Pestkörnyéken:			
Csepel—Templomtéri polgári iskola.	23.	d. e. 11	Darkó Béla
Kispest—Wekerletelep II. sz. el. isk.	16	d. u. 4.	Darkó Béla
Pszterzsébet—Erzsébet utca el. isk.	9.	" "	Darkó Béla
" "	23.	" "	dr. Csiki Gábor
Psztlőrinc—Áll. telep Kulturház	9. 23.	d. e. 11	Pethő István
D., Vidéken:			
Debrecen—Hatvan-u. 24. Unitárius imaház	2. 10.	d. e. 10	dr. Csiki Gábor
Füzesgyarmat (Békés m.) Unitárius templom.	10.	d. e. 9.	Józan Miklós
" "	30.	" "	Darkó Béla
Hódmezővásárhely „Köri közgyűlés“ Unitárius templom	20.	" "	dr. Csiki Gábor
Pécs—Ref. templom	16.	d. e. 11	dr. Csiki Gábor
Dévaványa Unitárius imaház	9	d. e. 10	Erdő János
Mezőtur Ujvári áll. el. iskola	10.	" "	Erdő János

NB! Aláhuzott dátumokon *Urvacsoraosztás.* — Egyházi énekpróba minden kedden d. u. 6 órakor a Misszió Ház templomában (IX., Rákos-utca 3.)